

Πανελλαδική Ημέρα Δράσης

Ενάντια στη συγκάλυψη
της υπόθεσης
trafficking & παιδοβιασμού
στον Κολωνό

Αθήνα

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΑ ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ
TRAFFICKING - ΠΑΙΔΟΒΙΑΣΜΟΥ
& ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΠΟΥ ΤΑ ΣΥΚΑΛΥΠΤΕΙ

Συγκέντρωση
& πορεία
Σάββατο 10/2
μετρό Σεπόλια
στις 12.00

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗ 42 ΧΡΟΝΗ

ΚΑΝΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΜΟΝΟ | ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ

Πανελλαδική Ημέρα Δράσης ενάντια στη συγκάλυψη της υπόθεσης τράφικινγκ και παιδοβιασμού στον Κολωνό διοργανώνεται το ερχόμενο Σάββατο 10 Φλεβάρη.

Στην Αθήνα θα πραγματοποιηθεί διαδήλωση στις 12 το μεσημέρι με συγκέντρωση στο μετρό Σεπόλια.

Ακολουθεί Ανακοίνωση – Κάλесμα της **Λαϊκής Συνέλευσης Κολωνού – Ακαδημίας Πλάτωνα – Σεπολίων** καθώς και κείμενο πρώτων υπογραφών (η συλλογή συνεχίζεται) από επιστήμονες του χώρου της ψυχικής υγείας, της εγκληματολογίας και της διαχείρισης παιδιών θυμάτων trafficking που ζητούν να μην υποστεί το παιδί το μαρτύριο μιας νέας κατάθεσης.

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΜΕΡΑ ΔΡΑΣΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΚΟΛΩΝΟΥ-ΑΚ.ΠΛΑΤΩΝΑ-ΣΕΠΟΛΙΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟ 10 ΦΛΕΒΑΡΗ-ΑΘΗΝΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ/ ΠΟΡΕΙΑ 12 μεσημέρι Μέτρο Σεπόλια

ΚΑΝΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΜΟΝΟ/ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΑ ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ ΠΑΙΔΟΒΙΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΡΑΦΙΚΙΝΓΚ

**Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ 12 ΧΡΟΝΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΛΩΝΟ ΜΑΣ ΑΦΟΡΑ ΟΛΕΣ/ΟΥΣ
ΕΝΑΣ ΑΓΩΝΑΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΔΙΚΑΙΩΣΗ**

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΜΕΡΑ ΔΡΑΣΗΣ ΣΑΒΒΑΤΟ 10 ΦΛΕΒΑΡΗ
ΑΘΗΝΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ/ ΠΟΡΕΙΑ 12 μεσημέρι Μέτρο Σεπόλια**

Έχουν περάσει δεκαέξι μήνες από την ημέρα που ήρθαν στη δημοσιότητα πληροφορίες ότι η μητέρα ενός 12χρονου κοριτσιού κατήγγειλε στην αστυνομία πως το παιδί είχε πέσει θύμα βιασμού και σωματεμπορίας από έναν 53χρονο επιχειρηματία και κάτοικο της γειτονιάς που διέμενε η οικογένεια, αξιότιμο «οικογενειάρχη», επιφανή στην περιοχή κι όχι μόνο, με

σχέσεις με την εκκλησία, το κυβερνών κόμμα της ΝΔ, το τοπικό αστυνομικό τμήμα και πολλούς «υπεράνω υποψίας» επαγγελματίες, πολιτικούς και αθλητικούς παράγοντες. Από τότε έως σήμερα εξελίχθηκε μια καταγιγιστική ακολουθία γεγονότων και αποκαλύψεων που έφερε στο φως αποκρουστικές πλευρές της εκμετάλλευσης και της κακοποίησης που υφίστανται τα πιο φτωχά κι ευάλωτα τμήματα της κοινωνίας.

Τη σύλληψη του Μίχου ακολούθησαν και άλλες συλλήψεις πελατών του κυκλώματος, με βάση τα ευρήματα στο κινητό τηλέφωνο της επιζώσας και τις καταθέσεις της. Λίγες μέρες μετά την προφυλάκιση του κατηγορούμενου, όμως, πέρασε το κατώφλι του Κορυδαλλού η καταγγέλλουσα μητέρα της 12χρονης με την κατηγορία της μαστροπείας και με επιβαρυντικό στοιχείο κάποια μικροποσά σε τραπεζικούς λογαριασμούς που είχαν κατατεθεί εν αγνοία της. Η προφυλάκιση της μητέρας προκάλεσε τεράστιο πόνο και ψυχική αναστάτωση στην οικογένεια, και ειδικά στα ανήλικα παιδιά, και υπονόμωσε τους όρους προστασίας τους αλλά και την προετοιμασία της δίκης. Το αίτημά της να αποφυλακιστεί με περιοριστικούς όρους για να βρίσκεται δίπλα στα παιδιά της απορρίφθηκε τρεις φορές κι επιπλέον στερήθηκε τη δυνατότητα να βλέπει τη 12χρονη.

Η προφυλάκιση μιας γυναίκας που τόλμησε να σπάσει τη σιωπή, χωρίς να έχει καμιά στήριξη, έκανε φανερό από την πρώτη στιγμή πόσο ισχυρές είναι οι ταξικές προκαταλήψεις απέναντι σε όσους βρίσκονται στο όριο της επιβίωσης και πόσο ακλόνητες παραμένουν οι έμφυλες προκαταλήψεις απέναντι στις γυναίκες, οι οποίες, θεωρούνται όχι μόνο αποκλειστικά υπεύθυνες για την επιμέλεια των παιδιών, αλλά και «βασικοί ένοχοι» όταν πάει κάτι στραβά. Η κατηγορία για παραμέληση ανηλίκου που αφέθηκε να αιωρείται από την πρώτη στιγμή μετατράπηκε γρήγορα σε κατηγορία για μαστροπεία στα πρωτοσέλιδα, στα κάθε λογής τηλεδικεία κι εν τέλει και στις αποφάσεις των δικαστικών οργάνων. Οι πάντα πρόθυμοι να καταδικάσουν όσους δεν έχουν κανένα μέσο υλικής επιβίωσης και να αποδώσουν στους ίδιους την ευθύνη για την κατάσταση που υπομένουν, βρήκαν αμέσως λαμπρό πεδίο να ξετυλίξουν ευφάνταστα σενάρια εμπλοκής της μητέρας στην υπόθεση των παιδοβιασμών. Τα θύματα πολύ γρήγορα μετατράπηκαν σε θύτες που δήθεν προσπαθούν να αποσπάσουν χρήματα, εκβιάζουν, προκαλούν ζημιές στις περιουσίες και διαταράσσουν την οικογενειακή ζωή των παιδοβιαστών και για αυτό αξίζουν κάθε τιμωρία... Όσοι δεν διαθέτουν κανένα υλικό και κοινωνικό κεφάλαιο είναι εύκολο να τύχουν ακραίας εκμετάλλευσης και κακοποίησης και ακόμα πιο εύκολο να δαιμονοποιηθούν και να βρεθούν στη φυλακή.

Η υποκριτική επίκληση από πλευράς των κρατικών φορέων της υπέρτατης αξίας της προστασίας του συμφέροντος του παιδιού αποδείχθηκε γρήγορα κενή περιεχομένου ρητορική και ηθικολογία, αφού δεν υπήρξε καμιά ολοκληρωμένη πρωτοβουλία για την ψυχοκοινωνική

προστασία των ανήλικων παιδιών ούτε για την υλική στήριξη της οικογένειας. Όλα αφέθηκαν στην τύχη τους, παρά τα επαναλαμβανόμενα ψεύδη που ακούστηκαν διά αρμοδίων στομάτων περί του αντιθέτου. Για την ακρίβεια όλα διασώθηκαν, σε αυτό το επίπεδο, από την έμπρακτη και ακαταπόνητη στήριξη των αλληλέγγυων συλλόγων, σωματείων και ατόμων, την παρέμβαση των οποίων επέλεξε η κυβέρνηση εξ αρχής να στοχοποιήσει.

Η «κοινωνική πολιτική» που επαγγέλλονται εξαντλείται σε διακηρύξεις προστασίας και η βασική της κατεύθυνση για την προστασία της ανηλικότητας είναι ο εγκλεισμός σε ιδρύματα και η πιθανή ανεύρεση ανάδοχης οικογένειας (πολύ συχνά διατυπώνεται ως απειλή). Η «κοινωνική πολιτική» τους όλο και περισσότερο συμπλέκεται με την κατασταλτική διαχείριση των ευάλωτων και των φτωχών κι επιδιώκει τον έλεγχο και την απομόνωση των θυμάτων για να σώσει τα προσχήματα, να εξατομικεύσει την ευθύνη και να ξορκίσει τις κοινωνικές αιτίες και την πολιτική που γεννά την κοινωνική εξαθλίωση.

Το γεγονός ότι καθ' ύλην αρμόδιοι υπουργοί διέρρευσαν πληροφορίες που έθεσαν σε κίνδυνο τη σωματική ακεραιότητα της επιζώσας ή αμφισβήτησαν δημόσια την αξιοπιστία της αποκαλύπτει ότι η κακοποίηση ευάλωτων ανθρώπων και κοινωνικών ομάδων είναι συστημική και δεν αποτελεί καθόλου ένα ακόμα «μεμονωμένο ακραίο περιστατικό». Οι παιδοβιασμοί, οι οποίοι παρουσιάστηκαν και σε αυτήν την περίπτωση ως αποτέλεσμα της δράσης «ενός διεστραμμένου πενήντάχρονου που κατάφερε να εξαπατήσει τους πάντες», είναι δυνατοί μόνο επειδή έχει εμπεδωθεί όλο αυτό το πλαίσιο από τις πράξεις, τις παραλείψεις και τις παραβιάσεις των κρατικών μηχανισμών, της αστυνομίας και άλλων φορέων ισχύος. Οι επανειλημμένες αποκαλύψεις για κακοποίηση και βιασμούς σε ιδρύματα ανήλικων, σε εκκλησιαστικές δομές και σε ορφανοτροφεία διεθνώς επιβεβαιώνουν ηχηρά τα παραπάνω.

Η επιλογή της αστυνομίας να μην επιτρέψει στη μητέρα να καταθέσει την ημέρα που πήγε στο τμήμα, η μεγάλη χρονική αναμονή από τη στιγμή που έγινε τελικά η καταγγελία μέχρι την προφυλάκιση του κατηγορούμενου, ο έλεγχος που διενεργήθηκε από ασφαλίτες στη 12χρονη κατά την επιστροφή της από ανάκριση, οι πολύωρες εξαντλητικές επαναλαμβανόμενες ανακρίσεις που επανατραυματίζουν το παιδί διαρκώς και παραβιάζουν κανόνες και ενδεικνυόμενες πρακτικές, οι αναιτιολόγητες εισαγγελικές απαγορεύσεις για το επισκεπτήριο των φυλακών, λειτουργούν στην πραγματικότητα ως πολιτική αποτροπής για τις καταγγελίες και στέλνουν σήμα σιωπής στα θύματα.

Ενώ δεν φαίνεται ότι έχουν αποδώσει πολλά η έρευνα και οι συνεχείς καταθέσεις στις οποίες υποβλήθηκε το παιδί για άλλες πλευρές της υπόθεσης, οι κατηγορίες σε βάρος της μητέρας αναβαθμίστηκαν λίγο πριν την έναρξη της δίκης. Δεν μας εκπλήσσει που οι σκοτεινές πτυχές

οι οποίες αφορούν τη σύνδεση της υπόθεσης με κυκλώματα τράφικινγκ κι ανθρώπους-κλειδιά που δρουν στο πλαίσιό τους παραμένουν στο σκοτάδι, ούτε ότι επιχειρείται να οργανωθεί αντιπερισπασμός που θέτει στο επίκεντρο τη μητέρα. Δεν μας εκπλήσσει που δεν απέδωσαν τίποτα οι έρευνες για τις επιθέσεις που δέχτηκε το παιδί μέσα στο σπίτι που φιλοξενείται.

Την Δευτέρα 8/1 ξεκίνησε στο ΜΟΔ η δίκη για την υπόθεση παιδοβιασμού και trafficking στον Κολωνό.

Στη δίκη βρίσκονται κατηγορούμενα 25 άτομα μεταξύ των οποίων και η καταγγέλλουσα μητέρα, η οποία βρίσκεται προφυλακισμένη πάνω από ένα χρόνο, χωρίς αποδεικτικά στοιχεία με την κατηγορία της μαστροπείας και της πορνογραφίας ανηλίκου. Για το σύστημα της δικαιοσύνης, μια φτωχή και αποκλεισμένη γυναίκα, που προσπαθεί να συντηρήσει μόνη της μια οικογένεια 8 παιδιών, είναι η κύρια υπεύθυνη για τα γεγονότα, την ίδια στιγμή που **τα κυκλώματα trafficking, όπως ο αναφερόμενος από την ίδια την παθούσα οίκος ανοχής, ο κοινωνικός και πολιτικός περίγυρος του βασικού παιδοβιαστή κι η σχέση με βασικά κέντρα εξουσίας, δεν αποτελούν σύμφωνα με τη γνωστοποιημένη δικογραφία αντικείμενο της συγκεκριμένης δίκης. Η δίκη δεν ακουμπά τα κυκλώματα αυτά. Γι' αυτό έχει φροντίσει από την αρχή η αστυνομία με την ανεξήγητη ή μάλλον εσκεμμένη ολιγωρία της κατά την προανάκριση, παρέχοντας έτσι τη ευχέρεια και τον χρόνο στους θύτες (κατηγορούμενους και μη) να αποκρύψουν τεκμήρια και στοιχεία και να οργανώσουν την άμυνά τους. Παρόλο που η συγκάλυψη της ενοχής στο μεγαλύτερο βαθμό έχει ήδη συντελεστεί, μέσα και από αυτή τη δίκη πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα μας για την αποκάλυψη των κυκλωμάτων trafficking.**

Η απόφαση για τη διεξαγωγή της δίκης στο ΜΟΔ κεκλεισμένων των θυρών πάρθηκε για την προστασία του ανήλικου κοριτσιού. Ωστόσο, μας αφήνει με το καθήκον να γίνουμε εμείς η φωνή της. Να φτάσει η φωνή μας σε κάθε γωνιά της χώρας, να φωνάξουμε και να διεκδικήσουμε δικαιοσύνη για τα θύματα.

Είμαστε αποφασισμένες/οι να σταθούμε δίπλα στους ανθρώπους που κακοποιήθηκαν και βασανίστηκαν μέχρι να δικαιωθούν.

Καλούμε συλλογικότητες, σωματεία, την εκπαιδευτική και επιστημονική κοινότητα, τους κατοίκους σε κάθε γειτονιά να ορθώσουμε ασπίδα προστασίας για τα παιδιά και τους ευάλωτους ανθρώπους, για να μην επαναληφθούν γεγονότα όπως αυτό ούτε στον Κολωνό ούτε πουθενά, για να μη μείνει κανένας φτωχός

άνθρωπος ανυπεράσπιστος απέναντι στα κυκλώματα εκμετάλλευσης και κακοποίησης. απέναντι στους κακοποιητές και τους βιαστές.

ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΟΛΩΝΟΥ-ΑΚ.ΠΛΑΤΩΝΑ-ΣΕΠΟΛΙΩΝ

6/2/2024

Ακολουθεί το κείμενο με τις πρώτες υπογραφές ειδικών επιστημόνων

Πάνω από ένα χρόνο, η ελληνική πολιτεία και οι θεσμοί της αποτυγχάνουν συστηματικά να προστατεύσουν το 12χρονο θύμα σεξουαλικής εκμετάλλευσης από τον Κολωνό, από την επαναθυματοποίηση.

Συγκεκριμένα, το 12χρονο κορίτσι:

Ι) στερήθηκε του δικαιώματός του να καταθέσει όσα γνώριζε για την εκμετάλλευσή της στο αναπτυξιακά κατάλληλο, επιστημονικά επαρκές και προστατευμένο περιβάλλον του Σπιτιού του Παιδιού, όπως προβλέπει ο Νόμος για τα ανήλικα θύματα σεξουαλικών εγκλημάτων. Στο Σπίτι του Παιδιού, εξειδικευμένοι κοινωνικοί επιστήμονες συνεργάζονται με το παιδί για να καταθέσει όσα γνωρίζει για την υπόθεση που το αφορά. Η κατάθεση του παιδιού λαμβάνει χώρα βάσει επιστημονικά έγκριτων πρωτοκόλλων συνέντευξης και σε χώρους που είναι αναπτυξιακά κατάλληλοι για ανήλικα θύματα βίαιων εγκλημάτων. Η κατάθεση βιντεοσκοπείται ώστε το παιδί να μην είναι αναγκασμένο να επαναλαμβάνει ξανά και ξανά τα τραυματικά γεγονότα που έχει βιώσει, δεδομένου ότι κατ' αυτόν τον τρόπο το παιδί αναβιώνει το τραύμα. Το γεγονός αυτό δημιουργεί φράγματα στη θεραπευτική διαδικασία και τη διαδικασία επανένταξης του παιδιού σε μια ασφαλή και συναισθηματικά ευημερούσα καθημερινότητα. Αντί όλων αυτών, το 12χρονο κορίτσι μέσα στο διάστημα του ενός έτους, έχει δώσει τουλάχιστον πέντε καταθέσεις, με παρόντες εκπροσώπους της Αστυνομίας, στο τρομακτικό για ένα παιδί χώρο της ΓΑΔΑ, με πρωτόκολλα άλλα από αυτά που ενδείκνυνται για την εξέταση παιδιών-μαρτύρων, χωρίς να βιντεοσκοπούνται οι καταθέσεις της.

Εγείρονται πολλά ερωτήματα ως προς το γιατί προτάχθηκε το να έχει τον πρωταγωνιστικό ρόλο η Αστυνομία στη διαχείριση της συμμετοχής του παιδιού στις διαδικασίες της δικαιοσύνης στις οποίες έπρεπε να συμμετάσχει, και δεν προτάχθηκε η ταυτότητα του θύματος, και κατά κύριο λόγο η ανηλικότητα, για να αποφασιστούν οι άνθρωποι και οι

μέθοδοι συλλογής πληροφοριών από το 12χρονο κορίτσι. Η παιδοκεντρική και θυματοκεντρική προσέγγιση αυτό θα πρότασσε ως γνώμονα των όποιων αποφάσεων. Αυτά προτάσσουν και οι Ευρωπαϊκές οδηγίες για τη φιλική προς τα παιδιά δικαιοσύνη και τα ελάχιστα πρότυπα προστασίας των θυμάτων εγκληματικών πράξεων, αλλά και η διεθνής Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού – όλα τα παραπάνω κείμενα έχουν κυρωθεί ως Νόμοι του ελληνικού κράτους.

II) εκτέθηκε σέ νέους κινδύνους από τη δημοσιοποίηση ευαίσθητων προσωπικών της δεδομένων. Σε περιπτώσεις εμπορίας ανθρώπων, είναι απαραίτητη η πλήρης μυστικότητα αναφορικά μέ την ταυτότητα, την κατοικία και άλλα προσωπικά στοιχεία του θύματος, γιατί σε αντίθετη περίπτωση, το θύμα γίνεται προσβάσιμο στους εκμεταλλευτές της, οι οποίοι μπορεί να προσπαθήσουν να το έπαναπροσεγγίσουν, να το εκδικηθούν, να το τρομοκρατήσουν. Το αυτό επιβάλλεται για τα οικεία πρόσωπα του θύματος. Αντ' αυτού, διέρρευσε μέρος της κατάθεσης του θύματος στα ΜΜΕ κατά παράβαση της εγγυοδοτικής λειτουργίας της αρχής της μυστικότητας, χωρίς μάλιστα την άμεση παρέμβαση των εισαγγελικών αρχών και του ΕΣΡ. Δημοσιοποιήθηκε η φωτογραφία του θύματος, λεπτομέρειες για την οικογένειά του, την κατοικία τους, κτλ. Ως εάν ο σκοπός ήταν ακριβώς να αφεθεί η 12χρονη βορά σέ όσες και όσους είχαν συμφέρον να την εκδικηθούν, να την τρομοκρατήσουν, να διασύρουν την ίδια και την οικογένειά της, προς ίδιο όφελος.

Εξάλλου, η ελληνική πολιτεία και οι θεσμοί της είχαν αποτύχει να προστατεύσουν το παιδί από την σεξουαλική εκμετάλλευση σε πρώτο χρόνο. Η παιδική προστασία είναι βάσει νόμου ευθύνη του Κράτους. Το Κράτος, όμως, έχει εκχωρήσει πολλά χρόνια τώρα το Σύστημα παιδικής προστασίας σε ιδιώτες, και έχει σταδιακά αποδυναμώσει τις λίγες δημόσιες δομές παιδικής προστασίας, μέσω μηδαμινής χρηματοδότησης, σοβαρής υποστελέχωσης και ανεπαρκούς εκπαίδευσης των επαγγελματιών. Οι ιδιώτες αρνούνται συστηματικά να εναρμονιστούν με το θεσμικό πλαίσιο που θέτει αυστηρές και ανελαστικές προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας Ιδιωτικών Μονάδων Παιδικής Προστασίας και Φροντίδας, και το Κράτος δεν επιβάλλει τις προβλεπόμενες κυρώσεις.

Οι γειτονιές μας δεν υποστηρίζονται από κοινοτικές δομές κοινωνικής φροντίδας, υποστήριξης των οικογενειών και παιδικής προστασίας. Τέτοιες δομές, στελεχωμένες με κατάλληλες και επαρκείς σε αριθμό επαγγελματίες, εκπαιδευμένες σε σύγχρονα επιστημονικά εργαλεία και μεθόδους, θα ήταν τα μάτια και τα αυτιά της πολιτείας στις γειτονιές. Θα ήταν ένα σημείο αναφοράς για εμάς, τους πολίτες, να αναφέρουμε ανησυχίες μας και για τα παιδιά να εκμυστηρευτούν την βία που μπορεί να βιώνουν. Πολλά σοβαρά και βίαια εγκλήματα θα είχαν προβλεφθεί. Δεν θα είχαν συμβεί ποτέ.

Εν κατακλείδι, η ελληνική πολιτεία δεν διασφάλισε με κανέναν τρόπο και συνεχίζει να μην διασφαλίζει το βέλτιστο συμφέρον του 12χρονου θύματος, όπως προβλέπεται από τη Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού. Αντ' αυτού, της έχει στερήσει βασικά δικαιώματα που της αναγνωρίζονται από τον Νόμο: το δικαίωμα στην ασφάλεια και την προστασία από την επαναθυματοποίηση, το δικαίωμα στην ανάπτυξη και την ευημερία, το δικαίωμα της ουσιαστικής και αναπτυξιακά κατάλληλης συμμετοχής στις διαδικασίες που την αφορούν, το δικαίωμα της προστασίας από κάθε μορφή διάκρισης, μεταξύ άλλων.

Ζητούμε: Μια δίκαιη και με διαφάνεια δίκη.

Να μην υποστεί για πολλοστή φορά το παιδί το μαρτύριο άλλης μιας κατάθεσης, που ισούται με αναβίωση όλων των τραυματικών γεγονότων που υπέστη στα χέρια των εκμεταλλευτών της. Εξάλλου, η διεκδίκηση των κατηγορουμένων για επανάληψη της κατάθεσης σε μια τέτοια υπόθεση μόνο την πρόθεση τους για αποδιοργάνωση και ψυχική εξουθένωση του θύματος καταδεικνύει. Εκδίκηση και τρομοκρατία, προς ίδιον όφελος. Οι περαιτέρω καταθέσεις για δήθεν αναπάντητα ερωτήματα ενέχουν επιπλέον τον κίνδυνο της επιμόλυνσης, ακόμα και της καταστροφής της μνήμης, καθώς πρόκειται για έναν μηχανισμό ιδιαίτερα περίπλοκο και εξαιρετικά εύθραυστο, οδηγώντας σε αντίθετα αποτελέσματα. Αν τα στοιχεία που έως σήμερα έχουν συλλεχθεί κριθούν ως ανεπαρκή, το λάθος βαρύνει τα πρόσωπα που αποφάσισαν να μην ισχύσει ο νόμος για την κατάθεση και τους επαγγελματίες που ανέλαβαν αυτή την διαδικασία.

Τυχόν αποδοχή εκ μέρους του δικαστηρίου του αιτήματος υπεράσπισης θα αποτελέσει σοβαρή παραβίαση των δικαιωμάτων του παιδιού και θα αντιτίθεται στην επιστήμη και στο Δίκαιο.

Είμαστε εδώ και θα είμαστε έως ότου αποδοθεί η δικαιοσύνη, όπως την εννοεί η κοινωνική συνείδηση και οι σαφείς νομικοί κανόνες.

Παραμένουμε δίπλα στην επιζώσα, προστατεύοντάς την, με όλες μας τις δυνάμεις!

Α/Α ΌΝΟΜΑ / ΕΠΩΝΥΜΟ ΙΔΙΟΤΗΤΑ

1 Κορίνα Χατζηνικολάου Επίκουρη Καθηγήτρια Αναπτυξιακής Ψυχοπαθολογίας

2 Σοφία Κωνσταντέλλια Κοινωνική Λειτουργός, π. Πρόεδρος Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Αττικής

3 Όλγα Θεμελή Καθηγήτρια Εγκληματολογικής Ψυχολογίας (ειδίκευση στις μαρτυρικές καταθέσεις και τη δικανική εξέταση ανήλικων θυμάτων κακοποίησης)

4 Υακίνθη Παρασκευοπούλου Κλινική Ψυχολόγος MSc

5 Δρ Παναγιώτα Σιφνιού Εγκληματολόγος

6 Αμαλία Ατσαλάκη Ψυχολόγος

7 Θεόδωρος Μεγαλοοικονόμου Ψυχίατρος

8 Μαρία Γκούσια Δικηγόρος, Ε.ΔΙ.Π. Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο

9 Σταματίνα Πούλου Δικηγόρος, π.μ. Κεντρικού Επιστημονικού Συμβουλίου Φυλακών

10 Ματίνα Ταβουλαρέα Κοινωνική Λειτουργός

11 Στέργιος Σιφνιός Κοινωνικός Λειτουργός

12 Αγγελική Κυβέλου Ψυχοθεραπεύτρια, Κέντρο Συμβουλευτικής Φοιτητών/τριών Χαροκοπείου Πανεπιστημίου

13 Σωτήρης Σωτηριάδης Λογοθεραπευτής, π. Πρόεδρος Κ.Κ.Π. Αν. Μακεδονίας – Θράκης

14 Ηρώ Ζαβογιάννη Πολιτικός Επιστήμονας

15 Δέσποινα Οικονόμου Κοινωνική Λειτουργός , Διευθύντρια της Διεθνούς Κοινωνικής Υπηρεσίας – Ελληνικός Κλάδος

16 Ματθαίος Τζουβαλάς Ηλεκτρολόγος- Μηχανολόγος, π. Αντιπρόεδρος ΚΚΠΠΑ

17 Κυριακή Σουρή Δικηγόρος

18 Άσπα Μπινιώρη Ψυχολόγος – Ψυχοθεραπεύτρια

19 Έμμη Κουτσοπούλου Ψυχίατρος- Ψυχοθεραπεύτρια

- 20 Πάσχου Παρασκευή Ψυχίατρος, Ψυχαναλύτρια
- 21 Αθηνά Βαδαλουκα Αν. Καθηγήτρια Αναισθησιολογίας, Θεραπείας Πόνου και Παρηγορικής Φροντίδας ΕΚΠΑ
- 22 Μαρία Χατζηελευθερίου Παιδοψυχίατρος
- 23 Δημήτρης Πλουμπίδης Ψυχίατρος
- 24 Βασιλική Κατριβάνου Ψυχολόγος, πρώην Βουλευτρια
- 25 Δημήτρης Φωτεινός Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών
- 26 Μυρσίνη Πυκνή Κοινωνιολόγος
- 27 Ελένη Σωτηροπούλου Κοινωνική Λειτουργός
- 28 Απόστολος Αλεξόπουλος Ομότιμος Καθηγητής ΕΚΠΑ
- 29 Εύη Καραγεώργου Κλινική ψυχολόγος- ψυχοθεραπεύτρια
- 30 Χρύσα Κανδύλα Κοινωνική λειτουργός
- 31 Μαρία Ζερβού Κοινωνική λειτουργός
- 32 Έφη Γερανίου Κοινωνική λειτουργός
- 33 Τέση Λαζαράτου Ψυχοθεραπεύτρια
- 34 Όλγα Λιάλαρη Κοινωνιολόγος, Καθηγήτρια
- 35 Χαράλαμπος Μάντζιαρης Επιστημονικός Συνεργάτης Πανεπιστημίου Κολωνίας
- 36 Στέλιος Πλιάκης π. Διοικητής ΟΠΕΚΑ Μηχανολόγος – ηλεκτρολόγος